

KARÁCSONYI ÉNEKEK

16

MOSTAN KINYÍLT EGY GYÖNYÖRŰ VIRÁG

1. Mos - tan ki - nyílt egy gyö - nyö - rű vi - rág,

A - kit ré - gen várt az e - gész vi - lág.

Bet - le - hem - ből ki - bim - bó - zott zöld ág,

Ki - rály - nem - ből nagy mél - tó - ság.

2. De nem talált szállást a városban,
Maradása volt egy istállóban.
Ottan fekszik egy hideg jászolban,
Betakarva pólyácskában.

Csóka, kéziratos kántorkönyv

Vö. Volly 1982, 132. sz. (karácsonyi); *Éneklő Egyház* 1986, 36. sz.

17

MOSTAN KINYÍLT EGY SZÉP RÓZSAVIRÁG

1. Mos - tan ki - nyílt egy szép ró - zsa - vi - rág,

A - kit ré - gen várt az e - gész vi - lág,

Bet - le - hem - ben ki - bim - bód - zott zöld ág,

Ki - rály - nem - ből mél - tó - ság.

2. De nem talált szállást a városon,
Maradása lőn csak egy szálláson.
Mert lakosok inkább gazdagokon
Kaptak, mintsem Jézuson.

3. Szűz Mária itt kesereg sorsán
Szent Józseffel szent Fiát altatván.
Nyugszik vele csak egy kevés szénán,
Könnyei kicsordulván.

4. Szánjátok meg, ó, ti keresztények,
Szűz Anyát s megváltó Istenetek,
Ki életet hozott le tinektek,
S befogadja lelketek.

5. Ó, meg ne vess, hogy későn ismerünk,
Mert most hisszük, hogy születéél értünk
Szűz méhéből, mi édes reményünk.
Vedd kedvesen énekünk.

6. Nagy dicsőség legyen az Atyának,
Megtetesült egyszülött Fiának,
Bús lelkek szent vigasztalójának,
Áldás Szentháromságnak!

Feketető, Kéri István (60), 2001

Változatai: 18. sz.; Volly 1982, 138. sz. (karácsonyi); Szalay 2000, 17. sz.; dallamát vö. még
Dobszay-Szendrei 1988, IV(B)/160a.

18

KINYÍLOTT A LEGÉKESEBB RÓZSA

$\text{♩} = 60$

1. Ki - nyí - lott a leg - é - ke - sebb ró - zsa,
A vi - lá - got át - be - il - la - toz - za.
Fi - út szült a Szent - lé - lek mát - ká - ja
Az el - bu - kott vi - lág vált - sá - gá - ra.

2. Négyezer év boldog reménysége
Ment ezáltal szent teljesedésbe.
Kit úgy vártak jámbor, bölcs atyáink,
Most kegyének sugarából ránk hint.

3. Zendüljön hát diadalmi ének,
Reményeink valókká levének.
Vigadozzunk, s örömkönnyünk árja
Folyjon a kis Jézus jászolyára.

Egyházaskér, Pópity Péterné Losoncz Erzsébet (75), 2002

Vö. 17. sz.

19

ÜDVÖZLÉGY, Ó, DRÁGA VENDÉG

1. Üd - vöz - légy ó, drá - ga ven - dég,
Kit most kül - dött a ke - gyes ég,

Mín - de - nek - nek al - ko - tó - ja, Em - be - rek - nek Meg - vál - tó - ja.

2. Vigadozunk új fényednél,
Leborulunk szent színednél,
Szénád közé könnyet öntünk,
Kicsi Jézus, így köszöntünk.

5. Szűz Mária, vigadozz már,
Karodon ül csillagod már,
Áldanak a földi népek,
És boldognak hívnak téged.

3. Földön már új napvilág van,
Dicsőség a magasságban,
Angyal néki ezt kiáltja,
Néma csillag Őt imádja.

6. Födve Fiad arcoskája,
De mi hittel nézünk rája,
Add, hogy éltünk nagy óráján
Láthassuk az ég oltárán.

4. Mi is immár angyalokkal,
Tiszta szívű pásztorokkal
Jászlad előtt áldunk téged,
Ó, adj nekünk békességet.

7. Ó, egeknek ékessége,
Királyoknak dicsősége,
Most az angyalt mi fölvaltjuk,
Istenünk vagy, azt kiáltjuk.

8. Megismerünk jászolodban,
És imádunk istállódban,
Bár homályba rejtettél is,
Igaz Isten vagy te mégis.

Törökkanizsa, Ótott Ferencné Simon Erzsébet (70), 2002

Dallamát az adatközlő énekes állította össze hagyományos képletekből: vö. 47. sz., valamint Bálint 1980, 698.

20a

TITKOS FÉNYŰ CSILLAG TÁMAD

Giusto ♩=122

1. Tit - kos fé - nyű csil - lag tá - mad a ke - le - ti é - gen,

Fény - vi - lá - ga széj - jel á - rad mesz - sze, nagy vi - dé - ken.

El - jött Jé - zus, az új ven - dég, min - den azt je - len - ti,

An - gyal s pász - tor e nagy fel - ség bő ir - gal - mát zen - gi.

2. Földi jólét néki semmi, ott sír szalmaágyon,
 Legutolsó vágyott lenni széles e világon.
 Mily nagyra vitt, ég királya, lángoló szerelmed,
 Ki ne szánna, ne csodálna ennyi ínség mellett.

Csóka, Jasura József (55), 1999

Változatai: 20b, 20c; Jósvay 1936, 204. sz.; Botka 1983, 523.

20b

FÉNYES CSILLAG TÁMADOTT FÖL (20a dallamával)

Fényes csillag támadott föl a keleti égen,
Fénye, gyöngye messze látszik ezen a vidéken.
Eljött Jézus, az új vendég, minden azt jelenti,
Angyal, pásztor ez nagy fenség bő irgalmát zengi.

Csóka, Kónya Mihály (65), 1975

20c

TITKOS FÉNYŰ CSILLAG TÁMAD (20a dallamával)

1. Titkos fényű csillag támad a keleti égen,
Fényvilága széjjel árad messze a vidéken.
Eljött Jézus, az új vendég, minden azt jelenti,
Angyal s pásztor e nagy felség bő irgalmát zengi.
2. Betlehembe szállt le mennyből ma a kegyes Isten,
Hogy kimosva a bűn' s szennyből minket üdvözítsen.
Köztünk van már, akít régen a próféták vártak,
Akiért a magas égbe szent fohászok szálltak.
3. Nem kényelmes palotában jött ő e világra,
Ott, a barmok jászolában nyílt a menny virága.
Bámult ember büszkesége, bámult fény s magasság,
A szegénység szűk ölébe szállt az égi jóság.

Csóka, kéziratok kántorkönyv

21

DICSÉRTESSÉK A KIS JÉZUS

Giusto

Di - csér - tes - sék a kis Jé - zus, a - ki itt fek - szik,
Szűz - a - nyá - val, Má - ri - á - val e - gyütt vi - ga - dik,
A szent Jó - zsef a - tyá - val vi - ga - dik. Ó, sze - gény Jé - zus, de fá - zik, de fá - zik!
Nin - csen me - leg dun - ná - ja, Jó szal - ma,
sem é - kes nyo - szo - lá - ja. jó szé - na,
Bar - mok szá - ja me - le - gi - tő pár - ná - ja, pár - ná - ja.
Uc - cú, te ju - hász, Hogy ne le - gyen gon - dod sem - mi nyá - jad - ra.
u - gorj tal - pad - ra,
A - mott egy vesd a vál - lad - ra! Kelj föl, Ka - ti hú - gom, kö - pülj va - jat,
dom - bocs - ka, Vi - gyünk a Jé - zus - nak í - rós va - jat!
fek - szik a
ju - hocs - ka,
Majd én vi - szök tar - ka bá - rányt, Úr an - gya - la
Pan - na né - ni, kend mög to - jást. az éc - ca - ka
Bet - le - hem - nek pusz - tá - já - ba le - szál - lott va - la.

Egyházaskér, Benák Margit (74)

Huszár Gábor, 1975., Kónya S.

HEJ, VÍG JUHÁSZOK, CSORDÁSOK

Giusto ♩=84

1. Hej, víg ju - há - szok, csor - dá - sok, Csőr - ge - dez - nek a for - rá - sok.

Be gyö - nyö - rú ez az éj - jel, Bár - csak te - kint - se - tek széj - jel!

2. Nézzétek, Betlehem felett
Micsoda nagy fényesség lett,
Egy szép csillag, amint szállott,
A pajta felett megállott.	6. Hallgassatok csak reá jól
Az angyal is éppen így szól,
Isten Fiával dicsekszik,
Hogy az a jászolban fekszik.
3. Amint mostan felserkentem,
Egy csillagot láttam, s féltem,
Mert nem tudtam mire vélni,
Erre láttam közeledni.	7. Ahová ez az út vezet,
Ott találjuk azt a helyet,
Hol a Szűz szülé magzatát,
Fiát és egyszersmind Atyját.
4. Itt ülünk a tűz melegén,
Az a szép, fényes égi lény
Glóriát hirdet s örömet.
Ó, nem találok helyemet.	8. Üdvöz légy, áldott pásztorunk,
Bárányt hoztunk neked, Urunk,
Sajtot, mézet, túrót, tejet,
Ezzel hajtunk térdet s fejet.
5. Rég is fűjdogál már szele,
Bizonyára annak jele,
Hogy született a Messiás,
Kit jövendőlt a Szentírás.	9. Téged dicsér szívünk, ajkunk,
Áldd meg, Jézus, minden nyájunk,
Áldj meg minket s minden határt,
Vedd el a testi s lelki kárt!

Egyházaskér, Benák Margit (74), 1975
Csóka, Jasura József (54), 1998

Változatai: Volly 1982, 91-93. sz. (karácsonyi); Botka 1983, 63.

23a

VÍGAN ZENGJETEK, CITERÁK

1. Ví-gan zeng-je - tek, ci - te - rák, Jé - zus szü - le - tett,
Har-sog-ja-tok, dob s trom-bi-ták, Is - ten - em - ber lett!

Egy szép szűz, ki őt ho - zá,
ki mé - hé - ben hor - do - zá,

Ő - tet Gáb - ri - el ark - an - gyal ál - dott - nak mon - dá.

2. De az egek Teremtője jászolban fekszik,
Mindenek hatalmas Ura barmok közt nyugszik.
Hogy mi kevélységünket, nagyravágó lelkünket
Megalázza, megalázza kevélységünket.
3. Cifra, pompás palotákat, ime, megvetett,
Az istállót választotta, ottan született.
Az udvarló szolgálai juhok, barmok pásztori,
Nem mint e gyarló világnak büszke urai.
4. Tehát pásztorok, szegények, örvendezhettek,
Közöttetek a kis Jézust dicsérhetitek.
Ki tőletek nem kincset, csak tiszta szívet, lelket,
Azt kívánja édes Jézus, őt dicsérvétek.

Egyházaskér, Benák Margit (74), 1975

Bettlehemes ének volt Horgoson is (Kiss 1974, 297.), dallamának első írott változata a Vietorisz-kódexben, menyegzői ének szövegével (Szabolcsi 1979, 152.)

23b

VÍGAN ZENGJETEK, CITORÁK

1. Ví-gan zeng-je - tek, ci - to - rák, Jé - zus szü - le - tett,
Har-sog - ja - tok, dob s trom - bi - ták, Is - ten em - ber lett.

Ó ud - var - ló szol - gá - i,
ju - hok, bar - mok pász - to - ri,

I - mád - ják őt a vi - lág - nak min - den u - ra - i.

2. Cifrás, pompás palotákat ő nem keresett,
Az istállót választotta, abban született.
A Szűz, ki őt hordozá, és méhébe fogadá,
Őtet Gábriel arkangyal áldottnak mondá.

23c

AZ ANGYALOK ZENGEDEZNEK
(23b dallamával)

1. Az angyalok zengedeznek: Krisztus született!
A pásztorok örvendeznek: Isten ember lett!
Mi is tehát örüljünk, és szívből énekeljünk:
Krisztus nekünk megszületett, pásztor adatott.
2. Vigan zengjete, citerák, Krisztus született,
Harsogjatok, dob s trombiták, Isten ember lett.
Aki őtet foganta, és méhében hordozta,
Azt Gábrriel arkangyal is áldottnak mondja.
3. Amit hajdan a próféták megjövendöltek,
És sok csodát azután megerősítettek,
A valóság felderült már, s a homály elmerült,
Örülhet a régi fogság, már van szabadság!

Csóka, kéziratos kántorkönyv

24

KÜRIE, ELEISZON, ÖRÜLJÜNK

1. Kü - rie, e - lei - szon, ö - rül - jünk e - zen éj - fél - ben,

Mert szü - le - tett Üd - vö - zi - tönk ma Bet - le - hem - ben.

Az an - gya - lok é - nek - lik,
pász - to - rok - nak hír - de - tik,

Hogy szü - le - tett a Mes - si - ás e - zen éj - fél - ben, e - zen éj - fél - ben.

2. Kriszte, ekiron, vigadjunk kegyes Urunkban,
Mi váltságunkra született kis Jézusunkban.
Betlehemi pajtába, betakarva pólyába,
Barmok közé helyezettett hideg jászolba.

Csoka, kéziratos kántorkönyv

Dallamának változatai: 23.a, 23.b A versszakok görög nyelvű kezdőszavai magyarul: 1. *Uram, irgalmazz!*,
és 2. *Krisztus, kegyelmezz!*

25

PÁSZTOROK, FEL, ÉJFÉL VAN

1. Pász - to - rok, fel, éj - fél van, nem il - lik már szuny-nyad-ni!
A jó pász - tor éb - ren van, már nyá - ját le - gel - te - ti.

Má - ri - a já - szo - lá - hoz fus - sa - tok,

É - gi szü - lött - jé - nek hó - dol - ja - tok!

2. Az égen angyalsereg vonul át dicső fényben,
Glóriát zengve lebeg, és siet örömeiben.

R.

3. Pásztorok, ne féljeteK, nagy öröm vár reátok,
Az Úr eljött közétek, megszűnt a régi átok.

R.

4. Betlehemben épp most lett Dávidnak unokája,
Istenember született a világ váltságára.

R.

5. S ím, az angyalt angyalok sok ezrei környezik,
A boldog égi lakók az Úr művét hirdetik.

R.

Feketető, Kéri István (60), 2001

Egyházaskér, Pópity Péterné Losoncz Erzsébet (75), 2002

Vö. Volly 1982, 234. sz.

26

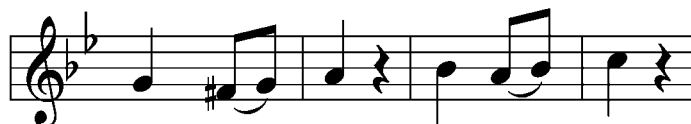
ELJÖTT A SZENT ÉJKÖZÉP

1. El - jött a szent éj - kö - zép,
Me - lyen Jé - zus jött kö - zénk.

A vi - lág Meg - vál - tó - ja,
Bűn - től sza - ba - dí - tó - ja,

Tes - tet vett, em - ber lett,

Bet - le - he - mi is - tá - ló - ban szü - le - tett.

2. Dicsőség az Istennek,
Békesség az embernek.
Az angyalok karával,
Szívünk buzgóságával,
Vigadva, harsogva
Zengjük: dicsőség neked, kis Jézuska. | 3. Hisszük hitünk szent tanát,
A Szentháromság titkát:
Hiszünk Atyaistenben,
A dicső Szentlélekben,
S Fiúban, Jézusban,
Kit Mária szűzen szült istállóban. |
|--|---|

4. Szent, szent vagy, Atyaisten,
Szent vagy, Szentlélek Isten.
Szent vagy, édes Megváltónk,
Isteni szabadítónk.
Hozsanna, hozsanna
Neked, élő Isten Fia, Jézuska!

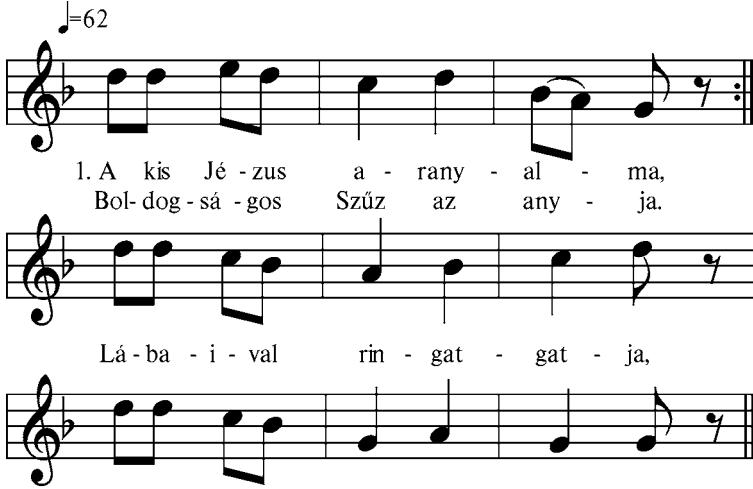
Csóka, kéziratós kántorkönyv

Vö. Jósvay 1936, 164. sz., „Dallam és szöveg Jósvay Gábortól”

27

A KIS JÉZUS ARANYALMA

$\text{♩} = 62$

1. A kis Jé - zus a - rany - al - ma,
 Bol - dog - sá - gos Szűz az any - ja.

Lá - ba - i - val rin - gat - gat - ja,

Két kar - já - val á - pol - gat - ja.

2. Aludj, aludj, én kisedem,
 Betlehemi kis gyermekem,
 Nem királyné a te anyád,
 Szolgamódból lettem dajkád.

3. Jézuskának nincs bundája,
 Posztóval van bepólyázva.
 Elveszett a báránkjája,
 Miből lett volna bundája.

4. Ó, te, dudás, mit szundikálsz?
 Fényes az ég, nem kell lámpás.
 Verjed, verjed a citerát,
 Zengi Jézusnak egy szép nótát.

Oroszlámos, Faragó Istvánné Takács Irén (83), 2002

Változatai: 28., 29. sz.; valamint Erdélyi 1976, 239.; Volly 1982, 82. sz.; Csorba 1988, 258.; esti és virrasztó szöveggel lásd: 229. sz.; dr. Karsai 1986, 570.

E KARÁCSONY ÉJSZAKÁJÁN

1. E ka - rá - csony éj - sza - ká - ján,
Jé - zus szü - le - té - se nap - ján,

Ö - rül - jünk és ör - ven - dez - zünk,

A kis Jé - zust úgy di - csér - jük!

2. A kis Jézus aranyalma,
Szűz Mária édesanyja,
József is volt édesapja,
A jászolba takargatja.

Oroszlámos, Kobleher Lászlóné Szabó Julianna (76), 2002

Vö. 27., 29., 229. sz.

29

KIRJE, KIRJE, KISDEDECSKE

1. Kir - je, kir - je, kis - de - decs - ke,
Bet - le - he - mi her - ce - gecs - ke.

Ki mi - ér - tünk sok jót tet - tél,

A po - kol - tól meg - men - tet - tél.

2. Karácsonynak éjszakáján,
Jézus születése napján,
Örüljete, örvendjete,
A kis Jézus ma született.

3. Jézus ágyán nincsen paplan,
Jaj de fázik az ártatlan.
Hogy is lehetne dunyhája,
Elveszett a báránkjája.

Csóka, kéziratos kántorkönyv

Vö. 27., 28., 229. sz.

30

FENYŐGALLYAS KIS JÉZUSKA

Giusto ♩=78

1. Fe - nyő - galy-lyas kis Jé - zus - ka, lel - künk drá - ga gyön - gye,
 A sze - re - tet fe - hér szár-nyán szállj, si - ess a föld - re!

Szí - vünk - ben kis já - szo - locs-kát ké - szí - tet-tünk né - ked,

Pu - ha, me - leg ta - ka - ró - ba gön-gyöl - ge - tünk té - ged.

2. Szűz Mária, édesanyja, veled egyesülve
 Imádjuk a kis Jézuskát, ó, légy segélyünkre,
 Hogy szent Fiad mihozzánk is ez napon eljőjön,
 Karácsonyi szent kegyelme belénk erőt öntsön!

Csóka, Jasura József (54), 1998

Szerzője Kertész Gyula, lásd: Szalay 15. sz.

31

JERTEK, KÖSSÜNK GYÖNGYKOSZORÚT

Giusto ♩=106

1. Jer - tek, kös - sünk gyöngy - ko - szo - rú - t Má - ri - á - nak,
A szü - le - tett kis - ded Jé - zus szent any - já - nak.

Mél - tó szü - zi és a - nya - i ko - ro - ná - ra,

Ör - ven - dez - ve te - gyük föl szűz hom - lo - ká - ra.

2. Örvendeztesd kis Jézuskát, királyunkat,
Add át neki szép, virágos koszorúnkat.
Rakjad meleg szíveinket jászolába,
Hogy ne fázzon az egeknek szép virága.
3. Örvendezzél szent Fiadnak mosolyában,
Az angyalok túlvilági szózatában.
Mulatozzál szülötteddel, teremtőddel,
Üdvünk végett magas mennyből ki ma jött el.

32

Ó, MÁRIA, ISTENÜNKNEK ÉP TEREMTMÉNYE

1. Ó, Má - ri - a, Is - te - nünk - nek ép te - remt - mé - nye,
Ben - ned el - bá - gyad sze - münk - nek de - rült nap - fé - nye.

Szí - ved a - latt kel egy szép nap,
mely - től a holt is él - tet kap.

Má - ri - a, Má - ri - a, e - ressz a já - szoly - hoz, é - des a - nya!

2. Közöld velünk örömdnek édes özönét,
Hogy érezzük kegykörödnek vonzó erejét.
Gyámolj itt, e földi pályán most és halálunk óráján.
Mária, Mária,
Eressz a jászolyhoz, édes anya.

Csóka, kéziratos kántorkönyv

Vö. 110. sz.

33

ÖRÜLJ, SZÚZ

1. Ö - rülj, Szűz, kit a Föl - sé - ges ar - ra mál - ta - tott,

Hogy te szül - néd a - maz é - des é - gi mag - za - tot.

Cso - dál - koz - va ál - da - nak
a né - pek a nap a - latt,

Hogy ép - ség - ged, szü - zes - sé - ged sér - tet - len ma - radt.

2. Üdvözljük egyetemben a szép kisedet,
Aki értünk Betlehemben már megszületett.
Hajtsunk térdet itt neki, Ádám bűnös gyermeki,
Leborulva jászolyára hódoljunk neki.

Csóka, kéziratos kántorkönyv

Dallamát vö. Éneklő Egyház 1986, 34. sz.

34

SÍR AZ ISTEN BÁRÁNYA

♩=110

1. Sír az Is - ten bá - rá - nya. Van - e, ki őt saj - nál - ja?
Bű - ne - in - ket si - rat - ja, Szűz - any - ja így csi - gat - ja:
Áj, áj, áj, Jé - zus, a - lud - jál, Jé - zus a - lud - jál!

2. Ne sirj, én szép alakom,
Gyenge bimbóm, harmatom,
Szűzi méhem rajlépe,
Ég és föld ékessége,
Ej, ej, ej, csók kell-e vagy tej,
Csók kell-e vagy tej?

3. Jaj, de kemény a jászol,
Kisfiam, jaj, de fázol,
Tél ellen itt nincs bástya,
Csak Szent József palástja,
Aj, aj, aj, süvölt a szélzaj,
Süvölt a szélzaj.

4. Ne sirj, gyönyörűségem,
Koronám, ékességem.
Szép bölcsődalt zengenek
A mennyei seregek,
A, a, a, lelkelem sugara,
Lelkelem sugara.

5. Verjen az én keblemben
A szív most csendesebben,
Hogy alvó kis galambom,
Fiam fel ne riadjon,
Áj, áj, áj, Jézus, aludjál,
Jézus, aludjál.

Feketető, Kéri István (60), 2001

Egyházaskér, Pópity Péterné Losoncz Erzsébet (75), 2002

Szövegét Szemenyei Mihály írta, dallamát Kapossy György szerezte (1887). Változatai: Volly 1982, 224. sz. (karácsonyi - Bajmok); Jósvay 1936, 200. sz.

35a

A SZÉP SZÚZ MÁRIA

$\text{♩} = 60$

1. A szép szűz Má - ri - a szent fi - á - nak

Így é - ne - kel va - la, a Jé - zus - nak:

R.

Ö - rö - mest rin - gat - lak, a - ludj, a - ludj!
szi - vem - ből ó - hajt - lak,

2. Aludj el, magzatom, napom fénye,
Szegény életemnek egy reménye.
R.

3. Nem tudom, mit tegyek örömben,
Hogy itt ringathatlak az ölemben.
R.

Egyházaskér, Pópity Péterné Losoncz Erzsébet (75), 2002

Változatai: 35b, valamint *Éneklő Egyház* 1986, 47. sz.; *Volly* 1982, 144. sz. (szöveg); *Volly* 1982, 143. sz. (dallam).

35b

A SZÉP SZŰZ MÁRIA

1. A szép Szűz Má - ri - a szent Fi - á - nak

Így é - ne - kel va - la, a kis Jé - zus - nak:

Ö - röm - mel rin - gat - lak, a - lujd, a - lujd!
szí - vem - ből ó - hajt - lak, a - lujd, a - lujd!

2. Aludj el, magzatom, napom fénye,
Szegény életemnek csak egy reménye.
R.

3. Nem tudom, mit tegyek örömben,
Hogy itt ringathatlak most az ölemben.
R.

Csóka, kéziratos kántorkönyv

36

KEDVES ÁLMOT HOGY SZEREZNE SZÜLÖTTJÉNEK

1. Ked - ves ál - mot hogy sze - rez - ne szü - lött - jé - nek,
Így é - ne - kel a Szűz - a - nya gyer - me - ké - nek:

Szál - lon re - ád é - des á - lom, gyöngy - vi - rá - gom,

A - lud - jál el, szép bá - rá - nyom, a - rany - á - gom!

2. Ha lehetne, a lelkembe foglalnád,
Szerelmemmel a szívembe bezárnád.
Kebelemben vetnék ágyat, gyöngyvirágom,
Lelkem lenne lakóházad, arany ágom.

3. Köszöntlek a pásztorokkal, kisfiacskám,
Imádlak az angyalokkal, szép Jézuskám.
Ó, aludjál, édes szépem, gyöngyvirágom,
Kedves anyád szűz ölében, arany ágom.

Csóka, kéziratos kántorkönyv

Vö. Jószy 1936, 190. sz.; Volly 1982, 180. sz.(Gombos).

37

LEBORULVA IMÁDJA A SZENT SZŰZ KISDEDÉT

1. Le - bo - rul - va i - mád - ja a szent Szűz kis - de - dét,
 Já - szoly - ban a - mint lát - ja, így kez - di é - ne - két:

Ó, én é - des fi - acs - kám, menny -ből szál -lott mag -zat -kám, ó, meg nem fog -ha -tom,

Hogy az e - gek ki - rá - lya, a ki - rá - lyok bí - rá - ja most az én mag -za -tom.

2. Minden népek tebenned engem is áldanak.
 Boldog lettem, szép gyermek, e földön általad,
 Boldog jászoly, kis pólya, boldog széna és szalma, boldog szent éjszaka,
 Legyen áldott ezerszer, meg ezernyi ezerszer a mennyei Atya!

Csóka, kéziratos kántorkönyv

Vö. Dobszay-Szendrei 1988, IV(F)366a.

38

CSORDAPÁSZTOROK

1. Csor - da - pász - to - rok mi - dőn Bet - le - hem - ben

Csor - dát ő - riz - tek éj - jel a me - ző - ben.

2. Isten angyala leszállott melljünk,
Nagy félelemmel telik meg ő szívük.
3. Örömet mondok nektek, ne féljetek,
Mert ma született a ti üdvösségetek.
4. Menjete el hát gyorsan a városba,
Ott találjátok Jézust a jászolba.
5. Nem fekszik ágyban, sem friss palotában,
Hanem jászolban, rongyos istállóban.

Csóka, Kónya Mihályné Banka Julianna (60), 1975
Hódegyháza, Katona Mihályné Kántor Anna (80), 2002

Vö. Volly 1982, 20, 21. sz.; Éneklő Egyház 1986, 41. sz.

39a

PÁSZTOROK, KELJÜNK FEL

1. Pász - to - rok, kel - jünk fel,
Ha - mar in - dul - junk el!

Bet - le - hem vá - ro - sá - ba,
Ron-gyos is - tál - lócs - ká - ba,

Si - es - sünk,
ne kés - sünk,

Hogy még e - zen éj - jel ot - tan le - hes - sünk,
S mi U - runk - nak tisz - te - le - tet te - hes - sünk!

2. Angyalok hirdették,
Messiás születék.
Itt van jele fényének,
Helye születésének:
Pajtában, pólyában,
Be vagyon ő takarva posztócskában.
Áldott gyermek, szenved már kiskorában.

3. Jézus, a szent kisdéd
Mily szükségét szenved.
Nincsen meleg szobája,
Sem ékes palotája.
Szükségben, hidegben,
Melegíti őt a barmok párája.
Ó, isteni szeretetnek csodája!

Egyházaskér, Benák Margit (74), 1975

Változatai: 39b; Volly 1982, 191. sz.; Dobszay-Szendrei 1988, IV(F)342a.

39b

PÁSZTOROK, KELJÜNK FEL
(2. és 3. versszaka egyezik 39a szövegével)

1. Pász - to - rok, kel - jünk fel,
Ha - mar in - dul - junk el!

Bet - le - hem vá - ro - sá - ba,
Ron - gyos is - tál - lócs - ká - ba,

Si - es - sünk, ne kés - sünk,

Hogy még e - zen éj - jel o - da - ér - hes - sünk,
S mi U - runk - nál tisz - te - le - tet te - hes - sünk.

40

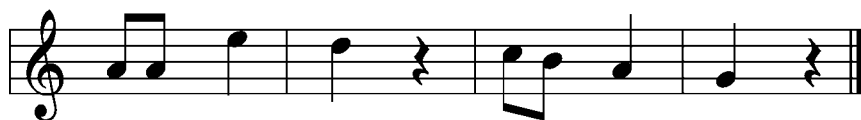
PÁSZTOROK, NYÁJAKTÓL KELJETEK FEL

Giusto ♩=96

1. Pász-to -rok, nyá - jak - tól kel - je - tek fel,
 Bet - le - hem - be gyor - san men - je - tek el!

Fu - ru - lyá - tok meg - fűj - já - tok, a kis Jé - zust úgy áld - já - tok

A já - szol - ba, a já - szol - ba!

2. Hogyha pedig majdan odaérek,
 Jézus nevét mindenütt hirdessétek.
 R.
3. Tehát, pajtás, mondá ma az angyal,
 Betlehembe menjünk pásztorokkal.
 R.
4. Ajándékot neki bemutassunk,
 Szívünket, lelkünket feláldozzuk.
 R.
5. Köszöntsük mi ötet buzgósággal,
 Énekeljünk együtt angyalokkal.
 R.

Csóka, Jasura József (54), 1999

Dallamát vö. 66. sz.

41

PÁSZTORTÁRSIM, ÚJ HÍRT MONDOK

1. Pász - tor - tár - sim, új hírt mon - dok:
Jer - tek ve - lem, cso - dát lát - tok!

Egy szép szűz az éj - sza - kán
Kis - fi - at szült a szé - nán.

Ej, ej, ej, ej, lett szűz em - lő - jé - ben tej.

<p>2. Fényes angyal ezt hirdette,
Pásztorokat elvezette.
Nosza, mi is keljünk fel,
Betlehembe menjünk el.
Haj, haj, haj, haj, haj,
Úgy repüljünk, mint a raj.</p>	<p>4. Üdvöz légy, ó, szép gyermekcske,
Betlehemi hercegecske.
Az élet után, kérünk,
Légy mennyekben vezérünk.
Úgy, úgy, úgy, úgy, úgy,
Áldott kis Jézus, aludj.</p>
<p>3. Íme, a jászolban fekszik,
A barmok közt szendén nyugszik.
Vannak ott sok angyalok,
Melegítik a barmok.
Ó, ó, ó, ó, ó,
Boldog ez az istálló.</p>	<p>5. Szívünket tesszük elébed,
Leborulva áldunk téged.
Kis Jézus, maradj velünk,
Légy örökös vendégünk.
Légy, légy, légy, légy, légy,
Messiásunk, üdvöz légy.</p>

Csóka, kéziratos kántorkönyv

Variánsa: Volly 1982, 102. sz.; dallamának változata Botka 1983, 89.

42

NE FÉLJETEK, PÁSZTOROK

1. Ne fél - je - tek, pász - to - rok, pász - to - rok, ö - rö - met hir - de - tek,

Mert ma nek - tek szü - le - tett, a - ki jö - ven - döl - te - tett.

Egy szűz - nek mé - hé - ből,
szű - zen szült vé - ré - ből,

Meg - vál - tó Is - ten - tek, al - le, al - le - lu - ja!

2. Hogyha pedig e csodát, e csodát látni akarjátok,
Betlehembe menjete, és ez leszen jeletek:
Fogtok ott jászolban, takarva pólyában
Kisedet találni, alle, alleluja!
3. Városon kül, nem messze, nem messze van egy istállócska,
Barmok között ott fekszik, száraz szalmán nyugoszik.
Mellette Szűz Anyja, és az ő vélt apja,
József és Mária, alle, alleluja!

4. Ó, szerencsés éjszaka, éjszaka, boldog az az óra,
Mely minden kincsek felett e mennyei kisdedet,
A legszebb virágot, legdrágább gyémántot
hozta e világra, alle, alleluja!

Egyházaskér, Pópity Péterné Losoncz Erzsébet (75), 2002

Változatai: Jósvey 1936, 192. sz.; Kiss 1974, 269.; Volly 1982, 265. sz.

43

BÁRCSAK RÉGEN FÖLÉBREDTEM VOLNA

1. Bár - csak ré - gen föl - éb - red - tem vol - na,
Lá - tod, paj - tás, most ál - lot - tam talp - ra.

Már is csen - dül a fű - lem - be an - gya - lok mon - dá - sa:

Hogy a Jé - zus most szü - le - tett ron - gyos is - tá - ló - ba.

2. Odamenni vagyom bátorságom,
Azt remélem, kis Jézust meglátom.
Gyere, pajtás, induljunk el, legyél te is társunk,
Velünk van a jó furulyás, a régi bojtárunk.

Csóka, kéziratos kántorkönyv

Vö. Volly 1982, 148. sz.

44

Ó, MILY SZERENCSESEN

1. Ó, mily sze - ren - csé - sen én ma fel - ég - red - tem,
 Á - lom sza - ka - dá - sát mily ö - röm - mel vet - tem.

A - mi - ket csak meg - ál - mod - tam,
 i - ga - zán lát - tam s hal - lot - tam,

Ó, de meg - ö - rül - tem!

2. Egy angyal álmomban mély titkot jelentett,
 Szeplőtelen Szűznek hogy Fia született.
 Jézuskának hívatatik, nem nagy pompa kívántatik
 Isten gyermekének.
3. Rongyos istállóban, a jászolban fekszik,
 Barmok párjától széna közt melegszik.
 Szűz Mária dajkálgatja, dallal, csókkal csucsujgatja
 Az áldott kisedet.
4. Menjünk hát, pajtásim, hamar, örvendezzünk,
 Született Jézusnak dicséretet tegyünk.
 Tejet, sajtot és gomolyát, vigyünk neki kis báránykát,
 Mikért áldást kérjünk.

45

SÖTÉT ÉJJEL BETLEHEM TÁJÁRA

Giusto ♩=120

1. Sö - tét éj - jel Bet - le - hem tá - já - ra

An - gyal szál - lott a pász - tor - ta - nyá - ra.

Meny - nye - i fény ter - jedt széj - jel, El - osz - lott a ső - tét éj - jel,

Föld - re szál - lott az e - gek ki - rá - lya.

2. Dicsőség fönnyben az Istennek,
 Szent béke földön az embernek.
 Jó pásztorok, miért féltek?
 Nagy örömhírt hoztam néktek:
 Ím, halljátok, megjött Messiástok.

Csóka, Jasura József (54), 1998

Változata: Volly 1982, 150. sz.

46

Ó, BOLDOG BETLEHEM

Giusto ♩=78

1. Ó, bol-dog Bet-le-hem, ál-dá-sok vá-ro-sa,
Ott sír a véd-te-len bús ár-vák tá-ma-sza.

Föl-di-ek ö-rö-me, é-gi-ek szent gyö-nyö-re,

Ne sírj, kis Jé-zus-kám!

2. Még a vész, fergeg nem zúg fejed felett,
Ölelő szeretet dajkál s enyelg veled.
Védnek az angyalok, őrt állnak a pásztorok,
Ne sírj, kis Jézuskám!

3. Nem Júdás az, ki most csókokkal elborít,
Szűz Anyád az, ki most hű keblére szorít.
Ringatnak karjai, befödöznek szárnyai,
Ne sírj, kis Jézuskám!

4. Mért zokogsz oly nagyon, messze van még a nap,
Midőn gyászorsodon gyászba borul a nap.
Nincs kereszt válladon, melyre bűnünk karja von,
Ne sírj, kis Jézuskám!

5. Még gyilkos vérbakók nem tudnak felőled,
Most szelid állatok állnak körülötted.
Még hűtlen nemzeted kinfára nem feszeget,
Ne sírj, kis Jézuskám!
6. Szent József megveti szalmából ágyadat,
Palástját rád fedi, szemében könny fakad.
Előtted leborul, Máriával udvarol,
Ne sírj, kis Jézuskám!
7. Én is leroskadok jászol-trónod előtt,
Szánd meg a bánkódót, kérlek, ne üzd el őt.
Bűneim bár nagyok, de irgalmad még nagyobb,
Ne sírj, kis Jézuskám!

Csóka, Jasura József (54), 1998

Változatai: Jösvay 1936, 162. sz.; Kiss 1974, 268.; Volly 1982, 185., 186. sz.; Szalay 2000, 18. sz.

47a

BETLEHEMNEK PUSZTÁJÁBAN

$\text{♩} = 100$

1. Bet - le - hem - nek pusz - tá - já - ban, Pász - to - rok vi - gyá - zá - sá - ban

Nagy ö - röm hir - det - te - tett.

Mert a bar - mok paj - tá - já - ban,
Jó - szá - gok - nak já - szo - lá - ban

Üd - vö - zi - tők szü - le - tett.

2. Ó, Szent József, mit gondoltál,
Hogy istállót választottál
Ama puszta térségben?
Szállj be hozzánk Máriával,
Született kis Jézuskával,
Lakjatok mi szívünkben.

Feketető, Kéri István (60), 2001

Változatai: 47b; Jószy 1936, 181. sz.; Volly 1982, 260. sz.

47b

BETLEHEMNEK PUSZTÁJÁBAN

1. Bet - le - hem - nek pusz - tá - já - ban, Nagy ö - rö - met hir - de - tek.
Pász - to - rok vi - gyá - za - tá - ban

Mert a bar - mok paj - tá - já - ban, Üd - vö - zi - tőnk szü - le - tett.
Ö - kör, sza - már já - szo - lyá - ban

2. Eljött végre a Messiás,
Kit megjövendölt az Írás,
Sír a kemény hidegben.
Szállást nem talál magának,
Inkább rendelte azt másnak,
Az egész Betlehemben.

3. Ó, te József, mit gondoltál,
Hogy istállót választottál
Ilyen kemény hidegben?
Szállj be hozzánk Máriával,
Született kis Jézuskával,
Lakjatok mi szívünkben.

4. Hogy mi is az angyalokkal,
Az egyszerű pásztorokkal
Dicséretet mond hassunk.
Régen várt Messiásunknak,
A mi édes Jézusunknak
- Dicsőség - kiálthassuk!

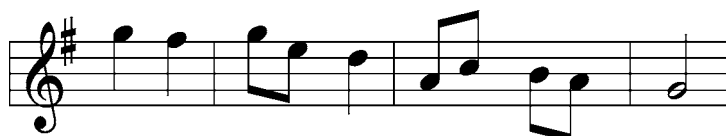
Csóka, kéziratos kántorkönyv

48

ELJÖTT A RÉG VÁRT, SZÉP ARANYIDŐ

1. El - jött a rég várt, szép a - rany - i - dő,

Meg - szü - le - tett már az Üd - vö - zí - tő.

Lett az Úr szol - ga
hi - deg já - szoly - ba,

Sze - re - te - té - nek lát - szik nagy vol - ta.

2. Kinyitjuk szívünk s lelkünk ajtaját,
Most mind a kettőt neked adjuk át.
Kis Jézus, jer be a hű keblekbe,
Egyesülj velünk szent szeretetbe.

49

ÜDVÖZÍTŐNK SZÜLETETT

1. Üd - vö - zi - tőnk szü - le - tett, ör - ven - dez - ze - tek!

Bet - le - hem - ben e vi - rág ér - ted szü - le - tett.
 ér - ted nyí - lik gyász - vi - lág,

Di - csérd, mint az an - gya - lok,
 i - mádd, mint a pász - to - rok,

E szép kis - de - det, e szép kis - de - det!

2. Szánjuk meg a kisedet, ki ma született.
 Szívünk legyen jászolya, s mi is, mint a Szűz Anya ölelgessük őt.
 A fölséges mennybeli lelkünket jó menteni,
 Meg ne vessük őt, meg ne vessük őt!

Csóka, kéziratos kántorkönyv

Vö. Dobszay-Szendrei 1988, III(F)132c.

50

ÖRÖMNAHOT ADOTT NÉKÜNK

Giusto ♩=76

1. Ö - röm - na - pot a - dott né - künk az e - gek jó - sá - ga,
Szü - le - tett egy kis - ded né - künk Dá - vid vá - ro - sá - ba.

Meg - fog - hat - lan is - ten - sé - ge,
cso - dá - la - tos em - ber - sé - ge,

Ó, ál - dott, szép gyer - mek, szi - vem - re ö - lel - lek!

2. Legyen e nap, bűnös ember, örömdnek napja,
Habár vétke, mint a tenger, itt a menny rajzatja.
Teéretted jött a földre, bánatkönnyed, ó, töröld le,
Megbocsát ő néked, csak hagyd el a vétke.

Csóka, Jasura József (54), 1998

Vö. Jósvey 1936, 196. sz.; Volly 1982, 247. sz.

51

Ó, CSODÁKNAK CSODÁJA

1. Ó, cso-dák-nak cso-dá - ja, az e - gek nagy ki - rá-lya,

Fi - a Is - ten - nek ér - tünk em - ber lett!

Szent ö - röm - ér - zet - be ég s föld me - rül,

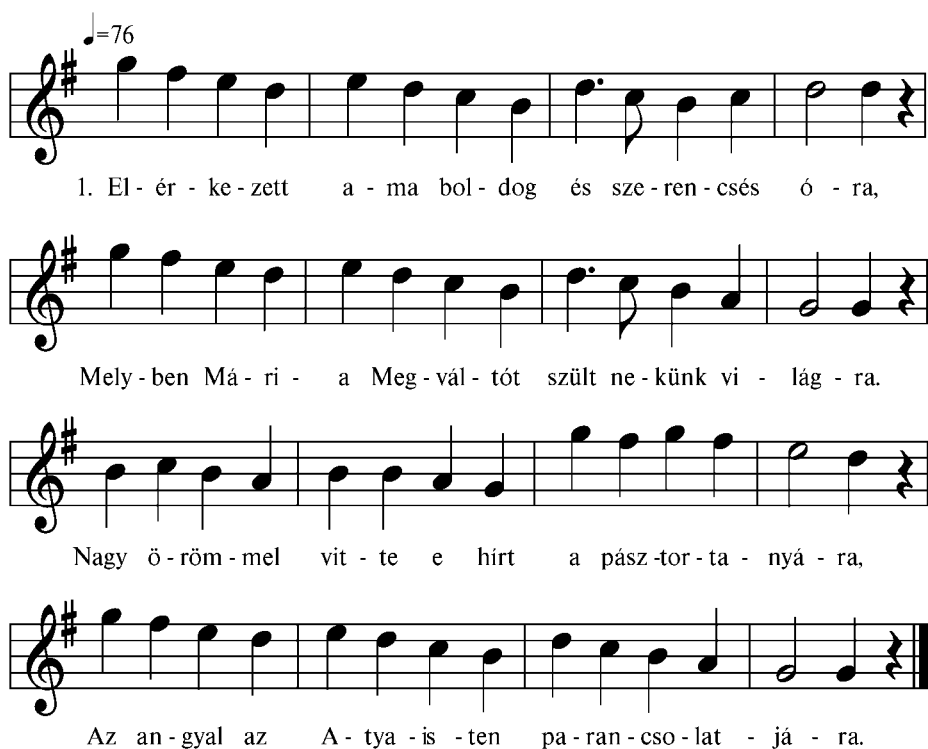

Víg gló - ri - a hang - zik min - den - fe - lül.

2 Ne folyjon a bú könnye, gerjedjünk fel öröme,
S a pásztorokkal, szent buzgalommal
Imádjuk Jézuskát, a kisedet,
Köszöntsük Máriát, Szent Józsefet.

ELÉRKEZETT AMA BOLDOG

$\text{♩} = 76$

1. El - ér - ke - zett a - ma bol - dog és sze - ren - csés ó - ra,
 Mely - ben Má - ri - a Meg - vál - tót szült ne - künk vi - lág - ra.
 Nagy ö - röm - mel vit - te e hirt a pász - tor - ta - nyá - ra,
 Az an - gyal az A - tya - is - ten pa - ran - cso - lat - já - ra.

2. Pásztorok a fényes angyalt amidőn meglátták,
 Dicsőséges, békességes szavát hogy hallották,
 A Megváltó születése helyét tudakolták,
 Betlehemben lenni hallván, ott fel is találták.

3. Pásztori ajándékikat eleibe tették,
 Összetéven kezeiket úgy dicsőítették.
 Jézust az ő Szent Anyjával leborulva kérték,
 Adjon áldást mindnyájukra, tőle meg is nyerték.

4. Leborulva kérünk mi is, Úr Jézus, tégedet,
Segéld ezen téged kérő ájtatos népedet.
Örömjajra fakadozva szent születésedet
Tiszteljük, engedd majd végre szemlélni színedet.

Feketető, Kéri István (60), 2001

Vö. Volly 1982, 241. sz.

